

да е виждалъ България, заузълъ са е да пиши и писалъ много глупости за българскы языкъ, какъ то и българскы народны пѣсны е изкривиль! А Господинъ Буслаевъ въ свой-си, *опытъ исторической грамматики рускаго языка*, е зѣлъ за образецъ *лучшаго съчинителя* ново-българскаго языка Г. Безсонова!!! Вишь съчинение: „Опытъ исторической грамматики рускаго языка.“ Буслаева, изданое въ Москвѣ 1858 л., дѣ Господство му казва за *лучшаго съчинителя* ново-българскаго языка, „Безсонова, грамматика новобългарскаго языка, присовокупленная къ его изданію Българскихъ пѣсень въ Временникѣ Императорскаго Московскаго общества Истории и Древностей Російскихъ 1858 л. и въ отдѣльныхъ оттискахъ. —

³³⁾ Единъ французинъ пѣтникъ Бертрандонъ де ла Брокниеръ, кой е ходиль на поклонение въ Иерусалимъ, вращающъ са прѣзь България въ 1432 лѣта описва пѣтишествие си и казва. „Додѣ съмъ ишалъ прѣзь Македония, България и Расия (Сърбия), видѣхъ чи Турчинъ събираше войскъ т. е. заповѣдалъ бѣ да са приготовятъ они кои сж за това утрадени. Ные по пѣта, дѣ смы приноцовали, по всеко мѣсто смы находили Българы, кои сж Христиани и кои намъ казвахъ, чи онъ-зи кой държи коня за бой (войнъ), не плаща *харачъ*, нѣ е унужденъ да ходи и съваюва съ Туркамъ; а други (кои нѣсж воиници) плащятъ по падесать аспры (акче — дукахце, 3 дукахца = 1 пара) на главъ. Приказвали ми сж юще, чи има капетанъ (воивода) нѣкой си на има *Дизель-бей*, кой варди земъ отъ влашки границы до чърнаго моря; *Зинанъ-бей* же отъ тѣхъ границахъ до Босна, а Исакъ-бей отъ тамо до Славония. Това ми сж казали у деспотовъ дворъ.“ Тылъ пѣтишествени записки са нахождятъ въ царское книгохранилище въ Парисъ подъ брой 10.264. вишь Сърбскы Гласникъ свѣзка VI.

³⁴⁾ За Султанъ Муратовъ смъртъ на Косово-поле найвѣрно доказательство може бы слѣдный ферманъ, обнародованъ на Сърбскы въ X. свѣзка Гласника имъ.

Ф е р м а н ъ

Кого е Султанъ Бамзитъ Илдрѣмъ издалъ, изправаждающъ мѣртвое тѣло султана Мурата въ Брусъ на погребение, Брусманскому кадию и Сюлеманъ-бею първому векиль-харчу.

Лѣто турско 791, а отъ Христа 1389.

(приводъ отъ Турскы).

Тебѣ Брусанскому кадию, кой си найправосудный между мюсломанскимъ сѣдникамъ, кой си найдобродѣтельный между свещеникамъ (шевланамъ) едного Бога славищимъ, кой си изворъ мадрости и добродѣтели, наследникъ пророковихъ знани, и кой си прѣдмѣтъ Благоволения царства ми (нѣка ти са умножи благодѣтель), и тебѣ, мой векиль-харчу Сюлюманъ бей! кой си найвѣрный между вѣрнихъ ми, кой си цвѣтъ мюслюманства и украшение прѣсвѣтлыа Мекы и Медины, (нѣка до вѣка въ чѣсть останешъ), —